

A legkisebb gyerekekhez áll a legközelebb a természet, igazi élvezetet jelent számukra a kertészkedés

Vár még móka a kertben...

FÜVEK, FÁK, VIRÁGOK – ÉS NÉHÁNY SZEM SZAMÓCA

A Szamóca kiskertész-tanoda mára alaposan „felforgatta” a felsőgödi Németh László Iskola udvarát, oktatási koncepciójával pedig 2012 decemberében az Európai Innovációs Központ egyik kiemelt pályázatán „aratott”.

Alassan „szárba szökkenő” projekt egyik vezetőjével, Thalmeiner Tünde kertészmérnökkel gyerekekről, játékos nevelésről, szemléletváltásról és környezettudatos életmódról beszélgettünk.

– Miért pont Szamóca? Honnan jött az elnevezés?

– A Szamóca kiskertész-tanoda nevet kolléganőm és munkatársam, Szakács-Nagy Zsuzsa találta ki. Zsuzsának a szamóca a legkedvesebb növénye, a gyerekeknek pedig igen fontos, hogy a név barátságos, csalogató, édes-mosolygós legyen. Nem csupán a kisebb gyerekek, hanem tinédzser kertészeink is megszerették, tehát úgy tűnik, sikeres volt a névválasztás.

– Miben látod a program magját, lényegét?

– Célunk, szándékunk az, hogy játékos kertészkedéssel megváltoztassuk a gyermekek – és általuk szüleik – életszemléletét, egy zöldbb, környezettudatosabb életforma kialakítása érdekében. A saját kertben, saját munkával megtermelt biozöldség, de akár csak egy talpalatnyi, terasznyi zöld is megadja mindenkinek az alkotás örömeit.

– Jelenleg hol tart a projekt?

– Az első nagy sikerünk tavaly télen volt, amikor benyújtott anyagunkkal nyertünk az Európai Innovációs Központ klímavédelmi szervezete, a Közép-Magyarországi Climate-KIC regionális innovációs központ (RIC) pályázatán. Ezzel megkaptuk az induláshoz szükséges lendületet, elkezdhattuk az érdemi munkát, kiléphetünk végre a zöldbe, a terepre. Természetesen magán a programon már a pályázat kiírása előtt is sokat dolgoztunk, a tananyagokon, az arcúlaton és seregnyi más, hogy kerek egész legyen a történet. Így érett be lassan a Szamóca... A pályázati pénzből aztán el tudtunk indulni, és azóta nagyon sok gyakorlati programot, foglalkozást tartottunk már. Óvodákban és iskolákban vagyunk jelen, Gödön és Budapesten tevékenykedünk, jellemzően ez a két központunk. Idén tavasszal körülbelül 300 gyerekkel

dolgoztunk együtt. Ketten vagyunk terepen, egy kollégánk pedig a háttér munkákat végzi – így áll össze a csapatunk. Elkészült tehát a tananyagunk, hozzá a módszertan, de ezzel nincs vége: ezt szeretnénk továbbgondolni, javítani, érlelni. Távlati tervünk, hogy felépítünk egy országos hálózatot, mégpedig azért, hogy a kertészkedés minden gyerekhez eljusson valamilyen formában. A legmerészebb célunk tehát, hogy a kertészkedést visszahozzuk az emberek mindennapi életébe.

– A mai gyerekeknek van élő kapcsolatuk a kerttel, a környezettel? Vagy csupán számítógépes játékokból ismerik a természetet?

– Három gyermekem van, a két kisebb még óvodás, s tízéves a legidősebb. „Rajtuk” kísérletezek folyamatosan. Néhány programot velük és nekik találtam ki. És persze a társaiknak! De külföldön is láttam hasonló projekteket, amikor egy éven át Franciaországban tanultam. Úgy gondoltam, eljött az ideje annak, hogy idehaza is előrébb lépjunk a környezeti nevelés tekintetében. A gyerekek kapcsolata a természettel a legkisebbeknél a legerősebb. Tehát a hároméves simán megfogja, morzsolja, markolja a földet. A nagyobbakat már trükkökkel kell odacsalogatni, de ők is abszolút fogékonyak, velük is könnyen kiépíthető a kapcsolat. A célunk az, hogy minden gyerek megismerje a termőföldet, a magokat, a növényeket, és megtapasztalja, hogy miképpen terem... például a szamóca...

– Hogyan reagálnak milderre a gyerekek?

– Százból 98 nagyon lelkes. Persze akadt olyan gyerek, aki azt mondta, hogy ő nem szeretné összepiszkítani a kezét. Természetesen hagytuk, tegye, amit szeretne. Kis idő múlva beállt a többiek közé, s ő volt az egyik legbuzgóbb kertésztanonc. A gyerekek élvezik a játékos feladatokat, s túlzás nélkül állíthatom, örülnek, ha megjelenünk mi, a Szamócák.

– **Különböző életkorú kertésztanoncokhoz, gondolom, más-más programmal készültök...**

– Természetesen. A módszertan és a tananyag összeállításakor az egyik legfontosabb szempont az volt, hogy az egyes korosztályoknak megfelelően tudjunk megszólalni. Tehát egy olyan programmal, amellyel egy óvodai kiscsoporthoz megyek, nem állhatok egy 12 éves iskolás elé, mert nem fogja érdekelni. A gödi Németh László Iskola udvarán nemrég egy botanikai jellegű „csapatépítő tréninget” tartottam tízéves gyerekeknek. A célom az volt, hogy az iskolaudvaron található fákat megismerjék. Kincskereső formában, Geronimo Stilton-motívumokkal fűszerezve, egyik fától a másikig vándoroltak, s persze üzeneteket találtak a lombok alatt. A gyerekek rohángáltak, izzadtak, tanácskoztak, volt intrika, eltűnt boríték, duzzogás, nevetés, játék – és nem mellesleg tanultak jó néhány hasznos dolgot, sőt, nyári könyvajánlót is kaptak. Nagyon klassz volt, sok kreativitás előbújt a gyerekekből, a kincset pedig (sajtos ropit) együtt ették meg a legvégén.

– És milyenek a nagyobbak?

– A gödi iskola kertjét tudnám megemlíteni. A 13-14 éves gyerekek egy óra alatt rengeteg munkát elvégeztek, úgy takarítottak, dolgoztak, hogy öröm volt nézni. Aztán e-maileket írtak nekünk, hogy mikor folytatjuk, mikor jönnek a növények, mit fogunk ültetni. A terv, amit egy kerttervező készített, már készen áll, ősze minden anyagot, eszközt megpróbálunk beszerezni, és végigvisszük a projektet. Az iskola és az Önkormányzat hathatós támogatásával, számolás projektvezetéssel és a gyerekek munkájával ősze várhatóan elkészül a felújított díszkert.

– A tanárok és a szülők is csipegetnek a számocából?

– Igyekezzünk bevonni a szülőket és a tanárokat, amennyire tudjuk. Mert a cél ugye az, hogy ők is formálódjanak, s gondolkodjanak el azon, hogy ha közösen, a gyerekekkel együtt elültetnek néhány hagymát, akkor hamarosan előbújik az első közös termés. Siker, öröm, játék, egy kis munka, együtt töltött, hasznos idő – szerintünk ez tökéletes kombináció! Sokszor csodálkozva nézik, hogy a gyerekek mennyire fogékonyak, mennyire érdeklődők, mennyire aktívak. Már akad olyan szülőnk, aki a program hatására ültetett otthon zöldségeket, és létrehozott egy kis háztáji „minta gazdaságot”. És én hiszek abban, hogy ez még csak a kezdet!

Turtóczki S. Ede

A palántázás alapjait is hamar elsajátították a kicsik

A felsőgödi iskola az 1960-as években

2. Retró Családi Találkozó a felsőgödi Duna-parton

**A Duna-part Nyaralóházak területén, Jósika u. 14.
Július 20-án, szombaton:**

- **Fél 10-től regisztráció**
- **10 órakor matiné:**
 - ismétlő visszatekintés: az elmúlt egy év filmvetítései
 - a dunai strandélet fotói és filmrészletek a 60-as évekből
- **12 órától ebéd az új Duna Party Büfénél**
- **13 órakor régi iskolai osztályok találkozója:**
 - évszázados felsőgödi iskolatörténet képekben
 - tisztelgő megemlékezés néhai tanárainkra és társainkra
 - válogatott helytörténeti jellegű amatőr fotók és filmrészletek
- **15 órakor közkívánatra:**
 - válogatás **Reisenbüchler Sándor** filmjeiből (a vetítést a Duna-part Nyaralóházak színháztermében tartjuk)
- **16-tól 19 óráig szabadtéri, élő, retró zenei műsor:**
 - Teddy Bear gitárduett

Bográcsbéd – 500 Ft-os kedvezményes jegyek csak előzetes jelentkezéssel:
romanjanos@invitel.hu, (06-27) 345-270, vagy
gabor.galle@gmail.com, (06-30) 370-2491.

Rossz idő esetén a rendezvényt a Duna-part Nyaralóházak épületeiben tartjuk meg.

- **Esti kötetlen program:** tábortűz a kőfálnál és a bástyáknál a vízparton
- **20 órától a Panoráma együttes** a Duna csárda színpadán

A programok nyilvánosak és díjmentesek! Minden érdeklődőt szívesen látunk!

Retró Ady Klub